

El Vallés Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre. 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 cèntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

SABATERIA RIERA

— ABANS MARLET —

: : Prim, 7 GRANOLLERS : :

CALÇAT FET I A MIDA

CONFECCIÓ I VENDA DE CALÇATS AMB SOLA DE FUSTA

AL ENGRÓS I DETALL A

PREUS DE FÀBRICA

Tornemhi

El Sr. Boet s'equivoca al creure que l'havem de seguir en el procediment de la polèmica on ens vol portar. S'equivoca; nosaltres al fer l'article «Parlém del Repart» i al contestar la primera volta a lo que'ns deia en son article *El Ridiculo* no preteniem ni havem pretingut mai convenser al Sr. Clab, i molt menos havem pensat mai que aquest senyor s'hagues de confessar vençut, o ens hagues de donar la raó; aixó es impossible, i nosaltres no perdem el temps tractant d'assequir impossibles.

No senyor Clab, mai havem tingut tan ridícula pretensió, ¡fer confessar a V. les equivocacions d'en Torras! avui per avui, pretendrer aixó si que fora ridícul.

Nostra pretensió es mes modesta, es mostrar al públic, al poble de Granollers, les vritats que li deiem en l'article «Parlém del Repart» i lo que li contestarem després sobre aquest mateix assumpte. No estem disposats a anar on vosté 'ns vol portar, o siga a repetir cinquanta vegades un mateix argument, a dir cent vegades una mateixa cosa, a fer degenerar la discussió en disputa de donetes, anantla portant al terror del personalisme i

repetint sempre lo mateix, perque perdi la serietat, que's lo que vostés buscan.

Que atribuiixin la campanya de nostre periódic a en Serra i Dachs, o a altre ens te sense cuidado; ja li havem dit en tots els tons que no es vritat. Vosté ho vol creure aixís, creguiho, no volem repetirli mes.

Que la substitució fou votada per tots ¿ho havem negat mai? i que te aixó de particular si en Torras el proponent, era l'amo d'una grossa majoria era lógic que aquesta ho votés, i no vulgui desviar la qüestió, nosaltres no havem anat mai contra l'acort de la substitució, havem dit que'l proponent no s'en cuida més; prova d'aixó que després d'acordada la substitució demanà llicencia i passá molt temps sens acostarse al Ajuntament.

I are ve una afirmació de pes, de molt pes, a la única nova que hi ha en l'article, que en Torras desde la Popular tenia fet un estudi dels medis substitutius. ¡Miri qu'es estrany senyor Clab! no n'haviam sentit a parlar mai d'aital estudi, i havem preguntat a varis dels seus companys de majoria d'aquella data i tampoc ne saben res.

Les ordenanças substitutives foren presentades al senyor Torras com havem dit moltes vegades, i aquest senyor fins hi esmená alguna partida de son puny i lletra, encar se guarden.

La divisió de la majoria lliberal precisament fou provocada per la situació difícil que anaba creant al Ajuntament el Sr. Torras amb el ni fer ni deixar fer, i per combinas que no sortiren bé a dit senyor.

Que no's cuidaren de fer el repart ne's prova palesa, el que's discutí durant molt temps si havien de ferlo o no 'ls vocals associats actuant de sindics com prevé l'article 138 de la llei, defensant que no els que volien posar obstacles a la confecció del repart, i aixís anaren passant temps sens fer res.

EL VALLÉS Nou sempre ha dit que no era l'Alcalde qui debia fer el repart, que debian ficsar la riquesa els sindics de cada grop, com prevé la llei. Per lo demás estava com está encare en el criteri de que no deu pendres com a base d'un repart la contribució qu'es paga, o riquesa declarada, sino la veritable riquesa, les utilitats vritat, que te cada contribuent. De lo contrari es donaria'l cas com se dona en el repart del 16 fet per Torras que qui compleix mes bé amb l'Estat, es qui queda mes gravat, de modo que per recorre no te mes remei que denunciar la riquesa oculta.

Baix aquest punt de vista alabarem, com alabariem avui el criteri que deia tenir en Tardá, no el dret a que fes éll el repart, no confongui el senyor Clab.

Tot lo demás que diu aquest senyor ja ho tenim contestat un cop o dos i com no tractem de convencer a éll sinó al públic no tenim necessitat de repetirho.

Consti que l'únic argument nou que presenta o siga que en Torras tenia fet un estudi dels medis substitutius, quan la Popular va tractar d'abolir els consums i dit treball va esser presentat als seus companys de majoria en aquella data; cau per la seva base al dir que éll un cop aprobada la substitució demanà tres mesos de llicencia, i que del treball que diu ningú en sap res ni ningú'l coneix, com tampoc no sabiam, que la Popular hagués tractar d'abolir els consums.

Tot lo demás está probat i contestat en aquest o altres números, i per acabar repetim que com no tractem de convencer ni a en Torras, ni a els Boets, sino al poble, ens te sens cuidado tot lo que ells diguin. Entre lo que diuen ells, i diem nosaltres que jutji'l poble i si a cas logran convencerlo amb sos equilibris, lo que no creiem, millor per ells.